

CHARIZMA

Slovo na úvod ...

Združenie JAS a predovšetkým kňaz Václav Kocián už niekoľko rokov inicioval stretávanie sa zástupcov Katolíckej charizmatickej obnovy (KChO) v rámci celého Slovenska. Z tohto úsilia vznikla 16. augusta minulého roku Rada pre Katolícku charizmatickú obnovu Slovenska (RKChOS). Túto radu tvoria zástupcovia jednotlivých diecéz. Spravidla je to vždy jeden kňaz a jeden laik. Za koordinátora bol zvolený Peter Brodek, kňaz Nitrianskej diecézy. Jeho zástupcom sa stal Imrich Degro, kňaz Košickej arcidiecézy. Rada má predovšetkým morálnu autoritu, ktorá sa opiera o Božie slovo, usmernenia Cirkvi a prejavenu vôľu spoločenstiev KChO. Chce byť charakterizovaná viac ponúkaním služby tým, ktorí ju potrebujú, ako riadením. Jej cieľom je predovšetkým podporovať osobné obrátenie k Ježišovi Kristovi; hlbšie uvedomovanie si prítomnosti i moci Ducha Svätého; používanie duchovných darov i chariziem; evanjelizáciu v moci Ducha Svätého; formáciu v súlade s učiteľským úradom Cirkvi.

Služobný tím KChO sa rozhodol vydávať časopis. Po vzájomnom dohovore Peter Brodek poprosil kňazov Václava Kociána, Imricha Degra, Dušana Lukáča a pani Eleny Ferancovú, aby prijali službu v redakčnej rade. Redakčná rada na svojom zasadnutí sa rozhodla pre názov *Charizma* a zároveň vytvorila obsah časopisu, ktorý bude tvoriť niekoľko stálych rubriek. Na začiatku, ako to býva zvykom, bude vždy krátky „úvodník“. Druhou stálou rubrikou je „aktuálna téma alebo udalosť“. Základ časopisu budú tvoriť „formačné katechézy“ dotýkajúce sa aktuálnych otázok i systematickej formácie. Nasledujúcou rubrikou bude „listáreň“, v ktorej čitatelia nájdu odpovede na svoje otázky. V prípade potreby sa vytvorí pre odpovede aj väčší priestor v rámci aktuálnej témy. Neodlučiteľnou súčasťou časopisu sú „svedectvá“ pre vzájomné povzbudenie sa vo viere. Nebude chýbať ani rubrika „Predstavujeme“, v ktorej postupne predstavíme členov služobného tímu, situáciu v jednotlivých diecézach, konkrétne spoločenstvá a zaujímavé osobnosti. Poslednou rubrikou sú „informácie“ o rôznych akciách, knihách i formačných materiáloch, o spoločenstvách KChO i službách a aktivitách, ktoré ponúkajú. Podľa možnosti nebude chýbať ani úsmevné slovko či pieseň.

Časopis bude vychádzať štvrťročne. Chceme ho zatiaľ šíriť zdarma osobnou formou pre vnútornú potrebu členov KChO, ale aj sympatizantov. Obraciame sa preto na Vás s prosbou o pomoc pri realizácii tohto zámeru. Bližšie informácie dostanete u každého člena služobného tímu, cez ktorých bude aj časopis rozširovaný v rámci jednotlivých diecéz. Menný zoznam s adresami členov nájdete na 11. strane. Okrem toho si môžete časopis objednať aj priamo. Objednávku nájdete na 11. strane dole.

V závere chcem vyjadriť túžbu i želanie celého služobného tímu i redakčnej rady: Nechceme, aby to bolo len čisto ľudské dielo, ale predovšetkým Božie. Chceme, aby sa *Charizma* stala jednou z foriem našej spolupráce s členmi a sympatizantmi KChO. Tento úmysel vkladáme do svojich modlitieb a zároveň prosíme o modlitbu.

Za služobný tím a redakčnú radu Imrich Degro

Vyberáme z obsahu:

- ↪ **Stretnutie s Michelle Moranovou /str. 2-3/**
- ↪ **Boží plán so Slovenskom a s nami /str. 4-5/**
- ↪ **Dejiny charizmatického hnutia /str. 6/**
- ↪ **Charizmatické spoločenstvo /str. 7-8/**
- ↪ **Otázky a odpovede /str. 9/**
- ↪ **Svedectvá: *Vďaka za Tvoj dotyk, Pane* /str. 10/**
- ↪ **Predstavujeme: *Košická arcidiecéza, služobný tím* /str. 11/**
- ↪ **Info, info, info ... /str. 11-12/**

Stretnutie s pani Michelle Moranovou

Charizmatická obnova na Slovensku s veľkou radosťou privítala 6. júla 2003 pani Michelle Moranovú z Veľkej Británie. Michelle je na čele európskej subkomisie ICCRS (International Catholic Charismatic Renewal Services), ktorá je spojovacím článkom medzi Svätou stolicou a komunitami charizmatickej obnovy po celom svete.

ICCRS bola schválená radou pre laikov 14. septembra 1993 a sídli vo Vatikáne. Radu ICCRS tvorí prezident (ktorým je v súčasnosti pán Allan Panozza z Austrálie), viceprezident (je ním pán Mattero Calisi z Talianska) a 14 členovia, ktorí zastupujú ICCRS na 5 kontinentoch a v rozličných službách a komunitách. Rada sa skladá z laikov, kňazov a rehoľníkov. Kancelária ICCRS so sídlom v Ríme má svoj vlastný personál na čele s riaditeľom, pánom Orestem Pesarem z Talianska.

Michelle navštívila Slovensko v júli, v procese formovania rady Katolíckej charizmatickej obnovy na Slovensku. Členom stretnutia, ktorí zastupovali temer všetky diecézy, poskytla vzácné informácie, rady a smernice, z ktorých prinášame krátky prehľad.

*

Je pre mňa veľkou radosťou, že tu môžem byť s vami. Asi pred 18 mesiacmi som bola zvolená do rady ICCRS so sídlom v Ríme. Bola som poverená zodpovednosťou za severnú Európu. Patrím do charizmatického spoločenstva v Anglicku, veľa som cestovala po východnej Európe a tak nie je pre mňa ťažké vžiť sa do situácie v krajinách východnej Európy. V marci tohto roku sme mali stretnutie európskych zástupcov charizmatickej obnovy v Budapešti. Na tomto stretnutí som bola poverená zodpovednosťou starať sa o charizmatické spoločenstvá v Európe. Necítim sa ani na jednu z týchto úloh, ale viem, že Boh nás vždy vybaví všetkým potrebným, keď nás k niečomu povoláva. Takže kráčam dopredu vo viere. Som mimoriadne potešená, že sa mi dostalo príležitosti stretnúť sa aj s vami a osobne si myslím, že tento čas naplánoval Duch Svätý.

*

V Anglicku existujú dve charizmatické reality. Jednou je obnova, ktorá čerpá veľkú silu s protestantskej tradície a je zameraná ekumenicky. Ďalší prúd obnovy predstavuje katolícka obnova, ktorá je pod silným vplyvom miest ako je Medjugorie. Sú to dve veľmi rozdielne prejavy reality, ale na národnej úrovni sa ich snažíme spojiť. Organizovať prvé stretnutie na národnej úrovni bolo na začiatku veľmi ťažké. Budovanie vzťahov bolo veľmi náročné, lebo ľudia pochádzali z rozličných prostredí s rozdielnym chápaním. Ale Pán konal medzi nami svoje veľké dielo. Teraz by som mohla povedať, že je medzi nami veľká harmónia, hoci treba povedať aj to, že nie vždy sa zhodneme vo všetkom.

*

Myslím, že hlavná úloha charizmatickej obnovy spočíva v tom, že má podporovať v ľuďoch otvorenosť pre dary Ducha Svätého v srdci Cirkvi. V niektorých krajinách na to nedbali a sústredili sa na iné záležitosti ako je napr. uzdravovanie. V srdci charizmatickej obnovy má byť snaha povzbudzovať a rozvíjať dary Ducha. A má to robiť v lone Cirkvi. V niektorých krajinách charizmatická obnova pôsobí veľmi nezávisle, nie v srdci Cirkvi, akoby do Cirkvi ani

nepatrila. Je to akoby klub alebo súkromná ustanovizeň, do ktorej patria určití ľudia. Je to smutné, ale i nebezpečné, lebo Duch dáva svoje dary na budovanie Cirkvi. Myslím, že musíme byť verní svojmu povolaniu a podporovať dary Ducha a pomáhať ľuďom získavať skúsenosť s darmi Ducha, a to pomocou seminárov, ako je aj seminár Život v Duchu. Ale to nestačí. Nestačí len začať, ale treba ľuďom pomáhať ísť dopredu. A to je ťažké. Často sa totiž stáva, že ľudia prejdú cez seminár Život v Duchu, majú ohromné zážitky, začnú používať dary, ale sú ako deti, ktoré potrebujú formáciu, rast, vedenie. A preto potrebujeme v obnove vodcov. Ako národnému tímu nám musí záležať na tom, aby sme v ľuďoch podporovali dary a aby sme formovali vedúcich.

*

... hlavná úloha charizmatickej obnovy spočíva v tom, že má podporovať v ľuďoch otvorenosť pre dary Ducha Svätého v srdci Cirkvi ...

... treba mať odvahu opustiť veci, ktoré nefungujú a začať s tým, čo prináša život ...

V našej situácii v Anglicku pripisujeme veľkú dôležitosť formovaniu vedúcich. Raz do roka organizujeme konferenciu, na ktorej sa stretávajú oblastní vodcovia. Na tomto stretnutí majú priestor pre výmenu informácií, každý sa môže dozvedieť, čo sa deje na národnej úrovni, čo je veľmi dôležité. Na tomto stretnutí je priestor, aby vodcovia niečo aj získali, aby sa duchovne osviežili. Máme tu priestor aj na vyučovanie, čo pomáha vedúcim udržiavať sa na patričnej úrovni. Je dôležité, aby sme sa snažili udržiavať veci tak, aby neboli zastarané, zatuchnuté. Keď sa vodcovia stretnú v dobrej atmosfére, zistia, že sa majú čo jeden od druhého učiť. Môžu sa vrátiť do svojho prostredia s väčším oduševnením. Sú teda rozličné stupne, ale na začiatku je dôležité rozduchať oheň Ducha Svätého. Potom treba dúchať do pahreby a udržiavať oheň. A udržiavanie ohňa je veľmi dôležité. Často sa stretávame s tým, že Duch sa veľmi mocne prejaví, ale potom oheň aj rýchlo zhasne. A my sme zodpovední za to, aby sa to nestalo.

*

Anglická realita v súčasnosti je taká, že mnoho charizmatických modlitbových skupín „vymrelo.“ Ale charizmatická obnova sa realizuje vo farnostiach cez farské štruktúry. Mnohé akcie, ktoré organizujeme, sú adresované

Cirkvi vo všeobecnosti, ale vie sa, že sa stretnutie bude niesť v charizmatickom duchu. Máme napr. skupinu, ktorá organizuje konferencie pre mužov v južnom a v severnom Anglicku. Na týchto stretnutiach sa môže zúčastniť každý, nie sú určené iba pre členov charizmatickej obnovy. Ale modlitby počas stretnutí sa nesú v duchu obnovy a ľudia, ktorí na konferencie prichádzajú, môžu počas nich zakúsiť silný zážitok v Duchu Svätom. Prednášatelia, ktorých na konferencie voláme, sú charizmatici. Dá sa povedať, že oveľa viac pracujeme cez farské štruktúry ako samostatné hnutie.

*

Kňazi veľmi dobre prijímajú spoluprácu s charizmatickou obnovou, lebo vidia, aké ovocie prináša. Charizmatické hnutie skutočne slúži farnostiam. V mnohých farnostiach kresťania, ktorí sú najaktívnejší, sú práve tí, čo prijali Ducha Svätého. Niektorí kňazi možno povedia: „Nie je to moja cesta, nemám rád tieto prejavy“, ale musia pripustiť, že ich najlepší farníci sú z obnovy, teda ľudia, ktorí majú skúsenosť s obnovou.

*

V Anglicku prevláda otvorenosť k novým hnutiam, lebo naša Cirkev prežíva úpadok. Náš kardinál veľa hovorí o obnove Cirkvi a tvrdí, že Cirkev sa obnoví práve prostredníctvom nových hnutí. Práve preto ich veľmi podporuje.

*

Treba mať odvahu opustiť veci, ktoré nefungujú a začať s tým, čo prináša život. My sme to tiež zažili. Mnohé diecézne tímy – napríklad - organizovali dni obnovy, ktoré boli niekoľko rokov veľmi úspešné. Ale dnes už nepriťahujú toľko ľudí ako predtým a zdá sa, že neodpovedajú na potreby dnešného človeka. Museli sme sa postaviť tejto situácii zoči-voči, nabrali sme odvahu a povedať si: S týmto musíme skončiť. Lebo ak veci

neslúžia ľuďom, tak pomaličky umierajú. Cítili sme, že nám Duch Svätý hovorí, aby sme budovali menšie spoločenstvá vo farnosti. A tomuto sa v súčasnosti venujú mnohé diecézne tímy: povzbudzujú a podporujú členov obnovy vo farnostiach. Podporujú farníkov, aby organizovali semináre Život v Duchu, najmä po Veľkej noci a pred Turícami. Ak sa tieto stretnutia ľuďom zapáčia, možno im ponúknuť krátky program, ktorý možno zorganizovať aj vo farskom spoločenstve. Taká bola naša skúsenosť, keď sme sa snažili odpovedať na Božie pozvanie. Ale vaša situácia môže byť iná.

*

Na svojich cestách po Európe badám, akoby na niektorých miestach obnova ustrnula a ostarla. A to je veľmi smutné, lebo nové víno potrebuje nové nádoby. Niekedy ľudia vytvárajú národné tímy, ale pokračujú v tom, čo robili predtým. A aj keď to ide dolu vodou, títo ľudia majú

jednoducho inštitucionálnu mentalitu, ktorá im bráni meniť sa. Keď teda idem niekde na návštevu a počujem: Ach, máme veľa problémov, ľudia už neprichádzajú na naše stretnutia, už to nie je to, čo bolo predtým – a vždy sa pozerajú späť, keď to bolo lepšie. Ale kam sa stratila výzva, ktorá je charakteristická pre obnovu, a to pozerat' sa stále dopredu a hľadať nové veci? Myslím, že keď sformujete národný tím, bude dôležité, aby ste mali odvahu hľadať nové veci v Duchu. Samozrejme, aj to si vyžaduje svoj čas, nepríde to hneď.

*

V Anglicku sa nám veľmi osvedčila prax vychovávať, pripravovať nových ľudí, ale zároveň využiť aj múdrosť starších. Teda nemysliť si, že tí, ktorí sú kdesi najdlhší čas, sú najväčšou autoritou. Lebo celý národný tím je telesom, ktoré je nositeľom autority. Tu nejde o rôzne stupne moci. Treba uvažovať nad tým, kto môže preniesť túto energiu do budúcnosti. Treba mať starších i mladých. Starších, ktorí majú skúsenosti, ale aj mladých, ktorí síce ešte nemajú veľa skúseností, ale sú dynamickí. Ak idete vytvárať národný tím, bude veľmi dôležité, aby ste o tom informovali svojich biskupov a požiadali ich o pozhnanie, aby ste sa s nimi stretli a porozprávali sa s nimi. Treba im položiť aj otázku: Ako by mohla charizmatická obnova pomôcť vo vašej diecéze? To je dobrý spôsob, ako ukázať biskupom, že skutočne chceme slúžiť, a nie odvádzať ľudí z diecézy a farnosti.

*

Myslím, že úvahy otca Václava o JAS-e boli veľmi dôležité. Boh totiž často používa skupinu ľudí, aby niečo vzniklo. Všetko má svoje obdobie, všetko má svoj čas. A je jasné, že toto združenie veľmi napomohlo rozvoju obnovy, aby rástlo a sa rozvíjalo veľmi dobre. Ale je možné, že teraz sa začína niečo nové. Je možné, že nastáva čas zmeny. Ale treba uznať všetku tú vynikajúcu prácu, ktorú JAS

vykonal. A som veľmi povzbudená týmto úsilím. Myslím, že ste vykonali veľmi veľa práce spoločne.

*

Počas záverečnej modlitby som mala obraz: V prístave som videla veľa lodiek. Keď začal vietor vŕhať, lode sa pohli. Ale nastal zmätok. Zistilo sa, že v dôsledku silného vetra lode nejdu tým smerom, ktorým chceli ísť. Ak sa nemalo stať nešťastie, mohli urobiť jediné, a to poddať sa sile vetra. A vietor ich hnal k novým obzorom. Myslím, že v tomto obraze nám Pán hovorí, že je spokojný s prípravou, ktorú ste vykonali. Ale je to len začiatok. Teraz sa treba otvoriť novému dobrodružstvu, nad ktorým my nemáme kontrolu. Treba prijať to, že Pán je ten, ktorý nás bude riadiť a viesť. A treba sa poddať jeho sile, jeho moci a jeho Duchu. Amen.

Spracovala Alžbeta Šuplatová

Boží plán so Slovenskom a s nami

Božia vízia o Slovensku a program pre nás podľa posolstiev Jána Pavla II. z apoštolskej cesty na Slovensku v roku 2003 (1. časť)

V dňoch 11. až 14. septembra 2003 nás navštívil veľmi vzácny hosť, nástupca apoštola Petra, pápež Ján Pavol II. Napriek svojej chorobe a telesnej slabosti uskutočnil svoju 102. apoštolskú cestu, tretiu k nám, na Slovensko, v jubilejnom 25. roku svojho pontifikátu. Prvá bola pred 14 rokmi, 22. apríla 1990 (druhý deň dvojdnovej návštevy ČSFR). Druhá bola pred 9 rokmi, 30. júna až 3. júla 1995.

Tretiu návštevu máme ešte v živej pamäti. Koľko bolesti, pokory a námahy stála nášho vzácneho hosťa táto tretia cesta! Bol to prejav veľkej lásky k nám! V jednote s Ježišom Kristom pribitým na kríž, ale aj víťazným! A bol to aj prejav jeho vízie a nádeje, že v našej krajine – v strede Európy – sa rozhorí oheň živého kresťanstva, ktorý „veľmi významne prispeje k pravému pokroku európskeho kontinentu“ (z príhovoru J. P. II. 9.11.1996 v Ríme).

Prišiel k nám ako apoštol Pána Ježiša Krista, aby nám pripomenul jeho plán s nami a odovzdal jeho posolstvo, lásku i veľké požehnanie. Veľké vtedy, ak vďačne a učelivo prijmeme tento veľký dar, ak prijmeme a splníme slovo, ktoré nám Boh jeho prostredníctvom povedal.

1. Spoločensko-duchovná situácia Slovenska v čase tretej návštevy

Žiaľ, spoločensko-duchovná klíma Slovenska v čase tretej návštevy nebola až taká dobrá ako pri predchádzajúcich dvoch návštevách. To sa prejavilo aj demonštráciami istých menších skupín (v Bratislave) a niektorými politikmi podnietenou masmediálnou kampaňou, v ktorej sa spochybňovala opodstatnenosť pápežovej návštevy a vynakladaných peňazí na ňu.

Bol to odraz celkovej krízy – duchovnej i sociálno-politickej, do ktorej sa dostala naša spoločnosť najmä v dôsledku zanedbania novej evanjelizácie, ku ktorej nás viackrát naliehavo vyzýval Ján Pavol II.. Už pri svojej prvej návšteve 22. apríla 1990 v Bratislave nám povedal tieto srdečné, ale aj zaväzujúce slová:

„Drahí moji, otvárajú sa pred vami obrovské polia v oblasti evanjelizácie a katechizácie. Toto bude vaša prvoradá úloha, ktorej sa musíte venovať so všetkými silami.

Výžaduje to vernosť vašim historickým, cyrilometodským koreňom, ukladá vám to za povinnosť perspektíva harmonického rastu, rešpektujúceho vašu národnú totožnosť, žiada to aj skutočné dobro vašich rodín a budúcnosť vašich detí

... Pamätajte, že súladnú stavbu možno postaviť len vtedy, keď sa bude budovať na predtým položených základoch a podľa už vopred pripraveného projektu.

Základy vašej kultúry položili svätí Cyril a Metod; oni naznačili aj hlavné rysy projektu budúceho vývoja. Tento projekt má svoje meno: Ježiš Kristus! Nebojte sa Ježiša Krista! On je vašim skutočným priateľom, on vás nikdy nepustí!

... Všetkým kladiem na srdce: Budte jednotní! Zjednoťte sa okolo svojich biskupov! V každej diecéze nech je biskup skutočným otcom a pastierom pre každého!“

V eufórii slobody a povrchného masového záujmu o dlho zabraňované kresťanstvo však prevládli hlasy, že my ako kresťanský národ nepotrebujeme evanjelizáciu, ale stačí nám

duchovná obnova k roku 2000. Pozornosť sa sústredila na málo účinné vyučovanie náboženstva na školách, ktoré napriek veľkej námahе sotva dosahuje kvalitu skutočnej katechézy, na budovanie kostolov, inštitúcií a iných vonkajších štruktúr.

V dôsledku chýbajúcej evanjelizácie skutočná konverzia Slovenska ku Kristovi sa neuskutočnila, nepravosti minulosti sa neuzmierili, Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť sa nepresadili.

Naopak v eufórii „slobody“, prinášajúcej toľké nové možnosti, sme sa celkove viacmenej poddali novej a lepšie zamaskovanej „Šelme“, ktorá prevzala vládu od „Červeného draka“. Nechali sme ju rozsievať kúkoľ medzi pšenicu a budovať sieť svojich falošných oltárov, medzi ktorými centrálné postavenie mal by mať „Templum Europae“ – centrálny okultný chrám New Age nášho kontinentu v geograficko-symbolickom strede Európy na Kremnických Baniach.

Nastal celkový úpadok a sociálna a mravná kríza našej spoločnosti na škodu veľkej väčšiny obyvateľov Slovenska, najmä chudobných a nezamestnaných. Pritom veľmi dôležitú úlohu zohrali – ako pri Judášovej zrade – nečisté peniaze, sebecká politická hra, mafie a iné tajné spoločnosti, masmédiá a rôzne formy okultizmu a siekt.

To najhoršie však je, keď má národ chorú dušu, stráca nádej a dôveru a upadá do apatie, skepsy a malomyselnosti. Keď sklamane konštatuje, že nemá ani jednu politickú stranu sociálneho a kresťanského zamerania, ktorá by dôsledne hájila jeho oprávnené záujmy. Navyše, keď sa ho zmocňuje pocit, že ani Cirkev ho dosť nechápe a neobhajuje.

Rečou pápeža z jeho prvej návštevy:

súladnú stavbu sme nepostavili, lebo sme nevzali dost' vážne evanjelizáciu, základy pravej kultúry a projekt, ktorý má meno Ježiš Kristus – na škodu našich rodín, detí i celej spoločnosti.

2. Program a priebeh tretej návštevy

Ján Pavol II. na svojej tretej štvordňovej apoštolskej ceste od 11. do 14. septembra 2003 postupne navštívil tie dôležité strediská cirkevného života na Slovensku, v ktorých ešte predtým nebol. Štvrtok večer patrilo Trnave, piatok Banskej Bystrici a sobota Rožňave. Hlavné mesto Slovenska Bratislava bolo

miestom jeho príletu aj odletu, ako aj jeho prechodného bydliska na nunciatúre. Vyvrcholením bola nedeľa, sviatok Povýšenia svätého kríža, kedy sa v Bratislavskej Petržalke uskutočnila beatifikácia biskupa Vasil'a Hopka a sestry Zdenky Schelingovej.

Samotný priebeh návštevy vyvrátil všetky obavy, vyvolané negatívnymi prejavmi niektorých masmédií a skupín. Nedošlo k žiadnemu vážnejšiemu incidentu. Veľká väčšina obyvateľov Slovenska prijala milovaného Svätého otca vďačne, s láskou a nadšene ju aj prejavovala. Kiež by sme už teraz konečne prijali aj každé jeho slovo, ktoré nám ako Boží posol povedal, a neuspokojili sa iba s peknými spomienkami na chvíle nadšenia!

3. Základné programové prejavy

Medzi najdôležitejšie programové prejavy, v ktorých nám Ján Pavol II. znova predložil svoju – a verím, že aj Božiu – víziu o Slovensku a pripomenul strategické úlohy, potrebné na jej uskutočnenie, možno zaiste počítať dva prejavy: po prílete a k členom KBS.

Ostatné príhovory a posolstvá veľmi vhodne dopĺňajú tieto základné programové prejavy, lebo nám ukazujú, ako horlivo a opravdivo máme uskutočniť – všetci do jedného – svoje povolanie kresťana – učeníka a apoštola a ako prehľbil jeho základy. Potom budeme môcť účinne prispieť k realizácii Božej vízie o úlohe Slovenska v Európe. Ján Pavol II. nám ju prvý raz jasne predložil 9. novembra 1996 na d'akovnej púti v Ríme:

„Drahi bratia a sestry, Európa prežíva chvilostivé obdobie svojich dejín. Kresťania spolu s ľuďmi dobrej vôle sú povolani ponúknuť ten doplnok ducha, o ktorom hovoril môj ctihodný predchodca, sluha Boží, pápež Pavol VI.: je to doplnok viery, nádeje a lásky, doplnok pravdy, slobody, spravodlivosti a pokoja.

Slovensko má osobitnú úlohu pri budovaní Európy tretieho tisícročia. Dobre si to uvedomte! Je povolané ponúknuť svoj veľmi významný príspevok k pravému pokroku európskeho kontinentu svojimi tradíciami a kultúrou, svojimi mučeníkmi a vyznavačmi, ako aj živými silami svojich nových generácií. Slovensko je povolané ponúknuť Európe predovšetkým dar svojej viery v Krista a svojej oddanosti k Panne Márii.“

A. Prejav po prílete

Napriek tomu, že sme sa dali iba v malej miere prebudiť víziou Jána Pavla II. o evanjelizácii Slovenska a našej úlohe v Európe (z 9. novembra 1996) a Slovensko sa zväčša naďalej ponáralo do pocitov beznádeje a apatie, pápež stále dúfal a veril. A preto nám znova pripomenul a potvrdil túto svoju i Božiu víziu o nás a našej úlohe v Európe. Pritom zdôraznil aj štyri podmienky blahodárnej budúcnosti pre všetkých. Bolo to hneď po privítaní na letisku 11. septembra 2003 v prejave k prezidentovi a k občianskym a cirkevným vrchnostiam.

Potvrdenie vízie Jána Pavla II. o Slovensku

Po úvodných slovách Ján Pavol II. povedal:

„Na vytváraní občianskych a náboženských dejín Slovenska sa svojim prínosom podieľali aj odvážni a horliví svedkovia evanjelia, ktorých by som tu všetkých chcel s vďakou vyzdvihnúť. Mám na mysli hlavne slávnych bratov zo Solúna, svätých Cyrila a Metoda, apoštolov slovanských národov, ale aj ostatných, ktorí preukázali svoje čnosti v obetavej službe Bohu a bližnému. K nim teraz pribudnú aj biskup Vasil' Hopko a rehoľná sestra Zdenka Schelingová, ktorých

v túto nedeľu s radosťou pripíšem do zoznamu blahoslavených. Všetci zanechali plodné brázdy dobra v kultúre slovenskej spoločnosti. Dejiny tejto zeme sa takto vo veľkej miere javia ako dejiny vernosti Kristovi a jeho Cirkvi. Už onedlho vaša krajina vstúpi ako plnohodnotný člen do spoločenstva európskych národov.

Milovaní, prispejte svojou bohatou kresťanskou tradíciou k budovaniu identity novej Európy!

Neuspokojte sa iba hľadaním ekonomických výhod! Veľké bohatstvo, vskutku, môže vyvolať aj veľkú chudobu!“

Štyri podmienky blahodárnej budúcnosti pre všetkých

Pápež ďalej pokračoval:

„Iba budovaním spoločnosti, ktorá, napriek obetiam a ťažkostiam, (1) rešpektuje ľudský život vo všetkých jeho formách, (2) propaguje rodinu ako miesto vzájomnej lásky a rastu osoby, (3) hľadá spoločné dobro (4) a je pozorná na potreby najslabších, možno zabezpečiť budúcnosť na pevných základoch a blahodárnu pre všetkých.“

Sám Pán Ježiš to potvrdzuje svojím slovom:

„Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše“ (Mt 6, 33). Inými slovami: Buďte statoční a šľachetní voči Bohu i voči ľuďom, najmä núdzným, a Boh vás hojne požehná!

Aké jednoduché, najmä, keď konkrétne oblasti statočnosti a šľachetnosti sa dajú zhrnúť do štyroch krátkych viet. Ich zachovávanie zaručuje Božie požehnanie a blaho, naopak, ich porušovanie priťahuje kliatbu a otvára našu spoločnosť pre rozkladné a ničivé sily Zlého.

Keď je to také jednoduché a pritom tak životne veľmi dôležité, „napriek obetiam a ťažkostiam“ sa musíme zjednotiť v úsilí za uskutočnenie týchto štyroch bodov a za odstránenie a uzmiernenie ich opaku! Na čelo tohto úsilia by sa mali postaviť najvyššie občianske aj duchovné autority za silnej duchovno-modlitbovej i občianskej podpory zdola.

Štát a politické angažovanie nesmú byť viac príležitosťou na sebecké obohacovanie niekoľkých jednotlivcov a záujmových skupín a ich konšpirácií, ale na službu spoločného dobra pre všetkých. Napokon nakradnutý majetok neprináša požehnanie, ale kliatbu! Na jej odstránenie treba škodu aj napraviť. A podobne je to aj v iných oblastiach nespravodlivosti.

Hrejivý záver prejavu

V závere svojho prejavu trpiaci, modliaci sa a hlavne milujúci pápež dal najavo tak ako ešte nikdy svoju lásku ku každému obyvateľovi Slovenska a k milovanému národu:

„Počas mojej púte v týchto dňoch navštívim Bratislavsko-trnavskú, Banskobystrickú a Rožňavskú diecézu. Ale v tejto chvíli chcem objasniť – aspoň v duchu – všetkých synov a dcéry Slovenska, vrátane príslušníkov národnostných menšín a iných vierovyznaní. Rád by som sa stretol a rozprával s každým z vás, navštívil každú rodinu, precestoval vaše krásne kraje, prišiel do každého cirkevného spoločenstva tohto milovaného národa. Vezďte, drahí moji, že pápež myslí na každého z vás a za všetkých sa modlí.

Nech Boh požehnáva Slovensko a nech vám všetkým dá dar pokoja, prosperity a úprimnej jednoty, v bratskom duchu a vzájomnom porozumení!“

Václav Kocián

Dejiny charizmatického hnutia

Charizmatická obnova je už viac ako štvrt' storočie prítomná v katolíckej cirkvi a stala sa viac – menej známou aj u katolíkov na Slovensku. Jej skutočné zviditeľnenie v prostredí katolíckej cirkvi na Slovensku nastalo nevyhnutne až po roku 1989. Tento, v mnohých ohľadoch prelomový rok, však otvoril aj pre cirkev novú epochu, ktorá znamenala príležitosť pre reformu mnohých oblastí cirkevného života. Život cirkvi sa viac zviditeľnil a mnohé podujatia sa začali odohrávať legálne a verejne.

Bol to čas, ktorý znamenal aj nárast počtu katolíkov, ktorí sa stretli s fenoménom charizmatickej obnovy. U mnohých toto stretnutie vyvolalo rozpaky, mnohí prežili skutočné vovedenie do charizmatickej skúsenosti, mnohí sa stali pozorovateľmi a sympatizantmi. Medzitým už vyšli mnohé knihy pojednávajúce o charizmatickej obnove alebo o niektorých jej charakteristických oblastiach. No aj dnes sa zdá, napriek informovanosti, že je potrebné znova predostierať charakteristiku tohto hnutia a jeho pozadie – odkiaľ vlastne vyšlo a aké má miesto v dejinách a v obnove cirkvi. Bez poznania týchto skutočností sa mnohí budú zúčastňovať konferencií a rôznych iných podujatí bez toho, aby sa plne identifikovali a tak plnohodnotne zapojili do tohoto veľkého prúdu Ducha Svätého, ktorý započal na začiatku dvadsiateho storočia.

Reforma a obnova cirkvi prebiehala počas celých jej dejín a každé hnutie odpovedalo na nejakú aktuálnu potrebu, ktorá bola pociťovaná v tom – ktorom čase. To, čo dnes nazývame termínom *katolícka charizmatická obnova*, má svoj súvis na jednej strane s okolnosťami, ktoré sa objavili v katolíckej cirkvi v konkrétnom období (medzníkom je Druhý vatikánsky koncil), na druhej strane je charizmatická obnova súčasťou veľkého celosvetového prúdu, ktorý má svoj počiatok, svoj vývoj a rozšíril sa naprieč hranicami jednotlivých cirkví.

Na počiatku bol „malý“ plameň v srdci jedného človeka. Písal sa rok 1900. Mladý metodistický kazateľ Charles Parham chcel niečo urobiť pre svoj duchovný život. Hľadal vhodné miesto na biblickú školu, kde by sa mohol s inými deliť o svoju túžbu. Našiel „vyhovujúci“ dom v Topeke v Kansase. Ten dom bol nedokončený pre nedostatok majiteľových prostriedkov. Volali ho „Stone's folly“ (Stoneho hlúposť). Prihlásilo sa okolo štyridsať ľudí, ktorí hľadali v Písme tajomstvo úspechu viery prvých kresťanov. Postupne sa zhodli, že keď prišiel Duch Svätý, objavil sa zvláštny jav: hovorenie jazykmi. Celé dopoludnie a časť popoludnia sa modlili, no nič zvláštne sa nestalo. Potom sa ozvala jedna dievčina a poukázala na skutočnosť, že okrem modlitieb sa vždy v Skutkoch apoštolských hovorí v súvislosti s naplnením Duchom Svätým aj o vkladaní rúk. Poprosila Parhama, aby na ňu vložil ruky a tak sa modlil. Ako sa jej dotkol hlavy, začali z jej úst plynule vychádzať neznáme a nezrozumiteľné zvuky.

Oheň bol zapálený. Túžba po krste Duchom Svätým a očakávanie hovorenia jazykmi sa tu pravdepodobne od čias prvotnej cirkvi stáva skutočnosťou. To je aj počiatkový moment veľkého hnutia, ktoré dostalo názov *turičné*. Všetko postupne dostalo spád. Charles Parham neskôr založil ďalšiu školu v Hustone v Texase. Jej absolvent, pastor čiernej pleti W. J. Seymour neskôr v roku 1906 poznačil ohňom významnú adresu turičného hnutia: 312 Azusa Street, Los Angeles. Tu vzniklo turičné prebudenie trvajúce tri roky. Prichádzali tu ľudia z okolia i z diaľky.

Táto etapa nazvaná turičné hnutie zasiahla protestantský svet. No okrem veľkého nadšenia mnohých, ktorých sa dotkla táto novodobá charizmatická skúsenosť, znamenala aj veľký odpor. Turiční kazatelia často narážali na „zatvorené dvere“ kostolov a zborových budov, keď prichádzali, aby zvestovali

plnosť evanjelia. Reakciou na odmietania vo vlastných cirkevných radoch bolo vytváranie nových turičných zborov a cirkví. Otvorená kritika zo strany spoločnosti, cirkví i médií často viedla ku skresľovaniu a preháňaniu. Turičné zhromaždenia boli často popisované ako miesta, kde ľudia sebou hádžu o zem, zažívajú záchvaty šialenstva, uzdravenia boli označené za dobre zinscenované podvody, turiční kresťania boli vylučovaní z teologických škôl. Napriek tejto nepriazni sa turičné hnutie stalo najrýchlejšie rastúcim od čias prvotnej cirkvi. Turičné cirkvi veľmi rýchlo dosiahli obrovský nárast počtu a veľké rozšírenie – a neboli to len matrikovi kresťania.

Dnes turičné cirkvi majú svoje legálne miesto v celosvetovom

kresťanstve. Hoci i dnes mnohí kresťania chovajú v sebe predsudky a opovrhovanie voči turičným kresťanom. Dá sa povedať, že táto vlna otvorila a napokon zaistila pevné miesto v kresťanskom živote pre skúsenosť nazvanú podľa novozákonných termínov „krst Duchom Svätým“, ktorý so sebou prináša charizmatické prejavy. Z pomedzi nich sa najviditeľnejším stalo hovorenie jazykmi. Hovorenie jazykmi považujú mnohí turiční za „dôkaz“ o prijatí krstu Duchom Svätým.

Turičné hnutie však nemalo zostať osamotené a len jednou kapitolou dejín kresťanskej spirituality. To však bude predmetom ďalšieho článku.

Dušan Lukáč

„Obnovu v Duchu možno považovať za zvláštny dar Ducha Svatého pre Cirkev našej doby ...“

Ján Pavol II.

Charizmatické spoločenstvo

Úvodom nasledujúcej témy je vhodné sa zamyslieť nad citátom: „*Otec hľadá takých ctiteľov, ktorí sa mu klaňajú v Duchu a pravde*“ (por. Jn 4,23-24). To znamená, že takými ctiteľmi sú ľudia, ktorí majú odvahu prijať posolstvo, ktoré nám odovzdal Pán Ježiš: posolstvo slova, posolstvo príkladu a v tomto ohľade i posolstvo spoločenstva. Evanjelium sv. Marka (3,13-19) nám poukazuje na hodnotu spoločenstva, ktoré Ježiš vytvoril vyvolením Dvanástich. Dvanásti tvorili užšie spoločenstvo. Vyvolením sedemdesiatich dvoch učeníkov vzniká širšie spoločenstvo. A napokon si Ježiš vyvolil zástupy i celý svet, aby s každým z nás tvoril spoločenstvo. Prišiel medzi nás, aby s nami tvoril spoločenstvo, aby založil spoločenstvo Cirkvi, Boží ľud.

Téma o spoločenstve rezonuje od začiatku Ježišovho verejného účinkovania a preto považujem za dôležité venovať jej niekoľko myšlienok, zvlášť so zameraním na charizmatické spoločenstvo. Názvom „charizmatické“ spoločenstvo nechcem opisovať nejaké zvláštne spoločenstvo, ale riadne, skutočné spoločenstvo, ako ho poznáme zo života Ježiša Krista, z nauky Božieho slova i z obdobia ranej Cirkvi. Hovoriť o charizmatickom spoločenstve znamená približovať normálne, základné hodnoty spoločenstva, ako nám ho predstavuje Ježiš Kristus i život prvých kresťanov ovplyvnený Božím Duchom.

Prívlastok „charizmatické“ chce len zvýrazniť určitú absenciu milostí, ktoré dal Boh Cirkvi a nie v každom z našich spoločenstiev sa objavuje. A to by malo byť podčiarknuté v tejto téme.

Dôvody vyvolenia Dvanástich môžeme nájsť v Markovom evanjeliu. Vyvolil si ich, „*aby boli s ním a aby ich posielal kázať s mocou vyháňať zlých duchov*“ (Mk 3,14).

Vyvolil si ich, „*aby boli s ním*“. Byť s ním v modlitbe, v Eucharistii, v každodennom živote i v bratskom spoločenstve. V spoločenstve je Ježiš mystickým spôsobom prítomný a pôsobí skrze osobitné vanutie Ducha. V spoločenstve s Ježišom je vždy prítomný Duch. A Duch Svätý vysvetľuje, dáva poznávať, Duch vyučuje, obdarúva rôznymi darmi, najmä vzájomnou láskou. Ak hovorím o dôvodoch, prečo Pán Ježiš založil spoločenstvo a prečo si praje, aby sme svoj život prežívali v kresťanskom spoločenstve, je to aj preto, aby sme mohli mať osobnú skúsenosť s Božou mocou, zvlášť sa prejavujúcou skrze dar lásky, ktorú Duch Svätý rozmnožuje medzi tými, čo uverili. O prvom kresťanskom spoločenstve, do ktorého vstúpil Boží Duch, sa píše, že *mali jedno srdce a jednu dušu* (por. Sk 4,32). Boli nielen naplnení láskou Ducha, ale i horlivosťou stať sa svedkami tejto lásky medzi ľuďmi. A skutočne, na základe ich svedectva *Pán rozmnožoval počet tých, čo uverili* (por. Sk 2,47). Boží Duch je hlavný činiteľ, ktorý odstraňuje prekážky, medziľudské bariéry a posilňuje človeka k láske, ktorá nie je z prirodzenosti, ale z Boha. Hovoriť o charizmatickom spoločenstve znamená predovšetkým dať priestor Duchu Svätému, aby bol prítomný v našich vzťahoch a mohol medzi nami pôsobiť. Ak sme otvorení voči Duchu

Svätému, spoznávame, že máme silu lásky otvoriť sa voči ľuďom a prijímať ich v Kristovi. Pokiaľ v našich spoločenstvách zisťujeme určitú averziu, antipatie, keď začíname rozprávať s nevôľou o niekom inom, v tej chvíli je potrebné sa zastaviť a pýtať sa: „*Mám otvorené srdce pre Ducha Svätého?*“ Ak ho mám úprimne otvorené pre Ducha, nemôžem takto rozprávať, pretože Duch mi to nedovolí. Lebo v Duchu Svätom sa môžem bytostne presvedčiť, že je možné milovať každého. Čo priťahuje ľudí k iným ľuďom, k spoločenstvu, ak nie príklad vzájomnej úcty a lásky s konkrétnymi prejavmi. To sú silné podnety pre ľudí, aby mohli pochopiť i prežiť skúsenosť, ktorú prorok Zachariáš vyjadruje slovami: „*Pôjdeme s vami, lebo s vami je Boh*“ (Zach 8,23).

Prvý rozmer spoločenstva je teda láska spájajúca sa so svedectvom.

Ale spoločenstvo znamená aj vnímať Boha, ktorý je aktívne prítomný medzi nami. Spoločenstvo sa stáva úrodnou pôdou pre moc Božej lásky, ale i iné prejavy, či znamenia Božej prítomnosti. Prvé kresťanské spoločenstvá sa každodenne stretávali s vážnymi a potrebnými prejavmi Božej moci, čo je i dnes je rovnako aktuálne.

Poznáme prípad vyslobodenia apoštola Petra z väzenia. „*Cirkev sa bez prestania modlila k Bohu za neho. Tu Pánov anjel udrel Petra do boku a povedal mu: „Vstaň rýchlo!” A reťaze mu spadli z rúk*“ (por. Sk 12,1-17). Keď vyslobodený zabúchal na dvere domu, kde sa zaňho modlili, a počuli jeho hlas, nemohli uveriť, žeby ich modlitba mala až takú účinnosť. A predsa sa všetci tomu tešili, ale i utvrdzovali v presvedčení, že Boh je s nimi.

Radi privítame Vaše postrehy a skúsenosti zo života v spoločenstve, ako aj v oblasti formácie.

Hovoriť o charizmatickom spoločenstve znamená hovoriť aj prejavoch Božej moci i Božieho Ducha, o tom však trochu neskôr. Teraz je dôležité neobísť základy kresťanského spoločenstva.

V každom zdravom kresťanskom spoločenstve by mali byť zakomponované štyri piliere, na ktorých môže dobre stáť

a harmonicky sa rozvíjať v duchu odkazu prvých kresťanov. Správu o nich nachádzame v Skutkoch apoštolov: „*Výtrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách*“ (Sk 2,42).

Prvý pilier kresťanského spoločenstva je zúčastňovanie sa na *učení apoštolov*.

Naše spoločenstvá musia mať zdravú kresťanskú náuku. To znamená, že sa dávame viesť Božím slovom a náukou svätej Cirkvi. Samozrejme, je len vítané, keď je možné prijímať Božiu náuku za pomoci biskupa a jeho pomocníka kňaza, či už osobne prítomného alebo vzdialene dozerajúceho. „Zúčastňovať sa na učení“ znamená pre nás aj výzvu, aby sme si v rámci našich stretnutí dali záležať na vytvorení priestoru pre Božie slovo alebo odovzdanie niektorej pravdy viery napr. z Katechizmu katolíckej Cirkvi.

Druhý pilier je vyjadrený slovami: „Zúčastňovali sa na *bratskom spoločenstve*.“ To znamená, pokiaľ je možné, mať osobnú, fyzickú účasť na bratskom spoločenstve. Umožňuje to lepšie vidieť vzájomné potreby, najmä keď sa medzi sebou o nich rozprávame a tým ich môžeme aj naplniť. Spoločenstvo sa tvorí preto, aby sme si mohli byť duchovne i hmotne nápomocní a tým tiež vydávali dobré svedectvo pred svetom.

Tretí pilier sa spája s Eucharistiou a charakterizujú ho slová, že sa zúčastňovali na *lámaní chleba*. Pre nás to znamená, že ak chceme žiť solidný kresťanský život a tvoriť dobré kresťanské spoločenstvo, nezaobídeme sa pritom bez Eucharistie, v ktorej sa Ježiš obetuje za nás a dáva sa nám za pokrm na cestu k splneniu nášho poslania. Je ideálne, keď stretnutiu spoločenstva môže predchádzať alebo bezprostredne po ňom nasledovať slávenie Eucharistie s našou účasťou.

Štvrtý pilier je modlitba. Spoločne sa zúčastňovali na *modlitbách*. V modlitbe sa vytvára predovšetkým priestor pre duchovnú pomoc. Spoločenstvo veriacich, otvorených pre vanutie Svätého Ducha, jednomyselne sa modliacich, môže vyprosiť veľmi veľa milostí, potrebných v rôznych záležitostiach nášho života. Vieme, ako nás uisťuje Pán Ježiš, že ak sa *dva alebo traja budú jednomyselne modliť a prosiť o niečo od nebeského Otca, dostanú to* (por. Mt 18,19-20). V jednomyselnosti je vyjadrené pozvanie k vnútornej účasti na živote našich blížnych a tým len opäť môže vzrásť vzájomná láska v spoločenstve i mimo neho.

Atmosféra spoločnej, jednomyselnej modlitby vytvára vhodné podmienky pre silnejšie pôsobenie Božieho Ducha, s možnosťou prejavu rozličných chariziem. Pokiaľ sa s nimi v spoločenstve stretávame, tak okrem dôkazu prítomnosti Ducha môžeme v nich nachádzať i ďalšie pozvanie k službe ľuďom, či rozličným potrebám, za ktoré sa modlíme.

Charizma jazykov, charizma proroctva, charizma poznania, charizma slova, charizma uzdravovania, charizma rozlišovania duchov, charizma výkladu jazykov, charizma zázrakov či charizma viery, toto všetko sa aktívne sprítomňuje v spoločenstve, ktoré je otvorené pre Ducha. Prejavy Ducha v modliacich sa ľuďoch dovoľujú obnovene a hlbšie prežívať vzťah s Bohom. Kde pôsobí Duch, tam sa obnovuje vzťah k Božiemu slovu, oživa vzťah k Eucharistii, lepšie sa chápe potreba Cirkvi v rozmere hierarchickom i bratskom. Modlitba sa už nevníma len ako povinnosť, ale ako stále „dýchanie“ Božej prítomnosti, v ktorej žijeme, hýbeme sa a sme. O tom by mohli už viacerí svedčiť, čo znamená modlitba v Duchu Svätom a čo modlitba bez Ducha Svätého. Vnútorná premena je pre obdarovaného človeka najpresvedčivejším dôkazom pôsobenia Ducha Svätého, pričom si dobre uvedomuje, ako presahuje všetky očakávania jeho ľudského úsilia. V charizmatickom spoločenstve majú možnosť jeho účastníci prežiť túto skúsenosť, pričom v ovzduší otvorenom pre

Svätého Ducha sa vytvára úrodná pôda, aby aj iné charizmy v ňom mohli vyrásť a dozrieť na všeobecný úžitok.

Uplatňovanie chariziem či iných darov Ducha sa môže realizovať v rôznych oblastiach nášho každodenného života. Napriek tomu chcem podčiarknuť, že špecifickým miestom alebo oblasťou služby sa stáva samotné spoločenstvo a jeho modlitbová úloha v preberaní zodpovednosti za rôzne oblasti života, tak jednotlivcov ako i spoločnosti. Dar rozlišovania, uplatňovaný v spoločenstve, účinne pomáha

vidieť aj ďalšie úlohy a potreby, ktoré treba uskutočniť pre dobro miestnej i všeobecnej Cirkvi. Duch Svätý podnecuje rôzne evanjelizačné aktivity a služby, podporujúce osobný rast jednotlivcov vo vzťahu ku Kristovi, napr. na poli prípravy adeptov sviatosti birmovania alebo všeobecne v odkrývaní právd viery ľuďom patriacim do Cirkvi, prostredníctvom katechéz a seminárov. Tiež hľadajúcim i neveriacim formou priliehavých programov sa vytvára príležitosť otvoriť sa závanu Ducha, aby následne mohli prežiť nový, hlbší vzťah k spoznanému Spasiteľovi, Ježišovi Kristovi.

Naznačené oblasti pôsobnosti charizmatického spoločenstva chcú len poukázať na rôznorodosť možného angažovania sa v Cirkvi i vo svete. Ale dôležité pre nás zostáva, aby sme v Duchu Svätom rozlišovali, s ním začínali i dokončili to, k čomu nás vedie, aby sme si nechceli urobiť z Ducha Svätého dobrého spolupracovníka na našich „podnikoch“, ale aby sme boli citliví na jeho podnety a ochotní uskutočňovať to, čo si on praje v našom osobnom živote i v našich spoločenstvách.

Peter Brodek

Spoločenstvo je živým organizmom ...

V organizácii sú viac alebo menej dôležití ľudia,
v **spoločenstve** je každý nenahraditeľný.

V organizácii sú vytvorené skupiny,
v **spoločenstve** sú všetci rovnocenní.

V organizácii má každý určité povinnosti a práva,
v **spoločenstve** sa všetci vzájomne potrebujú.

V organizácii sa človek môže nahradiť,
v **spoločenstve** musí byť uzdravený.

V organizácii ide o výkon,
v **spoločenstve** o večný život.

V organizácii sa presadzujú záujmy jednotlivcov,
v **spoločenstve** Boží záujem.

Čo je podstatou charizmatickej obnovy (ChO)?

Slovo „charizmatická“ vyvoláva dojem, že ide predovšetkým o charizmy, čo však nie je pravda, lebo okrem „charizmatického“ ide aj o iné a oveľa podstatnejšie znaky, ktorými je charakteristická obnova.

Je pravda, že ChO chce upozorniť na prítomnosť Ducha Svätého a jeho pôsobenie v živote jednotlivca i cirkvi. Obnova už od svojich prvých začiatkov je sprevádzaná duchovnou skúsenosťou, ktorú v ChO nazývame „vyliatím Ducha“ alebo „krstom v Duchu“. Cez túto skúsenosť si ľudia v ChO vytvárajú nový živý vzťah k osobe Ducha Svätého i jeho pôsobeniu. Táto prítomnosť či milosť Ducha Svätého je neustále uchovávaná a chránená (najmä cez pravidelné vzývanie Ducha Svätého v modlitbe) ľuďmi – predovšetkým tými, ktorí sú zodpovední za Obnovu - i odovzdávaná ďalej. Prakticky je táto skúsenosť predávaná ďalej cez 7 alebo 9 týždňové semináre „Život v Duchu“, ktoré končia práve modlitbou za vylatie Ducha a rozposlaním účastníkov vydávať svedectvo o Ježišovi Kristovi.

Jestvujú ešte aj iné podstatné znaky ChO?

Spoločným znakom všetkých, ktorí zažili skutočné vylatie Ducha je nový osobný vzťah k Ježišovi ako k svojmu Pánovi a Spasiteľovi i k Bohu ako k svojmu milujúcemu Otcovi. Zároveň títo ľudia majú túžbu prehlbovať tento vzťah a hľadať Božiu vôľu pre svoj konkrétny život, o čo sa aj denne snažia predovšetkým cez modlitbu a Božie slovo. V ňom totiž vidia Otcovu vôľu, porovnávajú s ním svoj život. A to je možné iba v sile Ducha Svätého, lebo On inšpiroval Sväté Písmo, On uvádza človeka do jeho hlbokých právd a dáva človeku život tým, že mu odhaľuje: kým je človek, čo dostal a čo môže konať v Ježišovi Kristovi. A vďaka tomu títo ľudia nadobúdajú skúsenosť, že Boh je živý, že koná v ich živote, a že jeho konanie môžu vnímať.

Čím sa vyznačuje modlitba v ChO?

Od začiatku v ChO vznikali modlitebné skupinky, v ktorých nikdy nechýbali isté formy spoločnej modlitby.

Ide predovšetkým o vzývanie Ducha Svätého cez rôzne spontánne modlitby, piesne, gestá, čítanie Božích príslubov z Biblie a pod.

S vzývaním Ducha je úzko spojené aj tzv. „očakávanie Božej inšpirácie“. Táto časť modlitby sa nazýva aj „charizmatickým priestorom“. Zvyčajne sa v tichu očakáva „príhovor Ducha Svätého“. Prejavujú sa tu rôzne charizmy. Najčastejšie však dar jazykov, proroctva a slovo poznania. Je to vlastne forma hľadania Božej vôle pre zhromaždených, hľadania inšpirácie pre modlitbu.

Ďalšou formou modlitby je „modlitba chvál“, ktorá má zvyčajne pri charizmatických modlitbových

stretnutiach dominantné postavenie. Táto forma však zohráva veľmi dôležitú úlohu aj v osobnom modlitbovom živote členov ChO. V tejto modlitbe zveľbujeme a oslavujeme Ježiša za to, kým On je a kto On je. Často je doprevádzaná rôznymi gestami, ako napríklad: rozpäté ruky, ruky zdvihnuté hore, tleskanie pri speve, niekedy aj prostrácia a občas aj tanec. Je to preto, že človek je duša aj telo a chce svoj vzťah k Bohu vyjadriť aj cez telo. Božie slovo o tom hovorí na viacerých miestach (najmä v žalmoch). Pri väčších stretnutiach však môže hroziť aj nebezpečenstvo davovej psychózy a môže sa stať, že ľudia zostanú iba pri týchto prejavoch – a to je už zlé.

Nakoniec nikdy v ChO nechýbala tzv. sociálno - charizmatická modlitba alebo ako sa v ChO nazýva „modlitba príhovoru“ (premodlievanie). Je sprevádzaná vkladáním rúk. Toto gesto nie je žiadnym magickým úkonom, ani nemá nič spoločné s vkladáním rúk pri vysluhovaní sviatosti, nie je to ani žiadne odovzdávanie sily či moci. Tu sa objavujú predovšetkým charizmy vnútorného i telesného uzdravovania, oslobodzovania z rôznych závislostí a zviazanosti, ako aj proroctva i slova poznania.

Pre koho je určená ChO?

Pre všetkých - mužov i ženy, mladých i starých, laikov, kňazov i rehoľníkov. ChO chce vlastne rozvinúť a prehĺbiť: u zasvätených osôb prežívanie ich zasvätenia a ich osobnej i spoločnej špirituality; u kňazov prežívanie ich kňazského života i poslania; u laikov ich kresťanský život a poslanie vo svete. ChO teda buduje a rozvíja už existujúcu špiritualitu, preto je otvorená pre všetkých.

Avšak hrozí tu isté nebezpečenstvo. Ľudia totiž, ktorí sa dostali k ChO a nemajú vlastnú špiritualitu (ide najmä o začiatočníkov v duchovnom živote), ich osobný duchovný život je slabý, sa zameriavajú iba na charizmy. To isté platí aj o spoločenstvách, ktoré vznikajú v ChO. Pokiaľ si nenájdu určitý štýl života a konkrétnu službu (v ChO sa to nazýva vízia spoločenstva), upnú sa na charizmy. Po určitom čase sa takéto skupiny rozpadnú alebo prejdú do extrému.

Katolíci prijali ChO od odlučených bratov. Jestvuje nejaký rozlišovaci prvok medzi nimi?

Rozlišovacím prvkom je práve mariánska úcta. V KChO sa často hovorí o P. Márii ako o neveste Ducha Svätého i ako o prvej charizmaticke.

Na otázky odpovedal **Imrich Degro**

Svoje otázky môžete posielat
na adresu

Elena Ferancová
Krasinského 9
821 04 Bratislava

alebo e-mail

seminarelena@zoznam.sk

Moje prvé stretnutie s ChO

Bolo to síce už veľmi dávno (v júli 1988), ale často - najmä v ťažkých chvíľach - sa vraciam k tejto skúsenosti.

Pravidelne každý rok sme ako spoločenstvo mladých ľudí chodili pešo na púť do Gaboltova. Vyrážalo sa vždy v piatok popoludní a na miesto sme prichádzali v sobotu podvečer.

V ten večer po príchode ma pozval jeden brat na modlitbu do iného spoločenstva, ktoré už tam bolo. Nevedel som, že je to spoločenstvo ChO. Keď sme prišli medzi nich už sa modlili. Prerušili na chvíľu modlitbu a privítali nás. Nikoho som z nich nepoznal. Hneď ma poprosili, aby som si klakol medzi nich. Len čo som to urobil, položili na mňa svoje ruky a začali sa modliť – lepšie povedané bľabotať (vtedy som ešte nevedel, že je to modlitba v jazykoch). Po chvíľke

„bľabotania“ sa ozval jemný žensky hlas a zrozumiteľnou rečou som počul ako hovorí: *Si môj milovaný, si vzácny v mojich očiach, poznám tvoje túžby aj sklamania ... Viem o твоjich zápasoch ... Viem čo prežívaš ... Dávam ti dar pokoja, ktorý*

budeš rozdávať tým, ktorí to potrebujú ... Po modlitbe mi bolo vysvetlené, že sú to slová, ktoré mi chcel cez túto sestru povedať Ježiš.

Keď sme odchádzali, cítil som obrovskú radosť vo svojom srdci. Mal som pocit, akoby ma naozaj Ježiš bol objímal pri modlitbe. Zmenil sa aj môj pohľad na neho. Dovtedy som totiž žil v presvedčení, že len ja sa musím snažiť robiť čosi pre Ježiša. Ale v danom momente som si zrazu uvedomil, že je to ináč, že On chce pre mňa a v mojom živote robiť veľké veci. A za tých pár rokov, ktoré už odvtedy prešli, stretávam ľudí, ktorí mi hovoria, že zo mňa doslova sála pokoj. Ja to síce necítim, ale snažím sa byť vďačný za to, že si ma Boh používa ako svoj nástroj.

Imrich

Vďaka za Tvoj dotyk, Pane.

Posledný augustový týždeň minulého roku som sa zúčastnila *Školy modlitby I.*, ktorú animovalo Spoločenstvo sv. Michala Archanjela z Košíc. Všetko to začalo príjemným uvítaním účastníkov. Už v úvode sme boli upozornení na to, že ak sa nás niečo počas týchto dní dotkne, máme si to zapamätať, začať nad tým uvažovať. Hneď v mojom vnútri začalo rezonovať slovo dotyk. Najprv som tomu nevenovala pozornosť, nakoľko som sa plne sústreďovala na to, že sa odpútam od všetkých mojich problémov a odovzdám sa do Božej milosti, aby som si čo najviac odniesla do života a do svojej rodiny. No už večer, pri mojej osobnej modlitbe, doľahol na mňa akýsi smútok a pocit beznádeje.

Na druhý deň - po raňajších chválach, katechézach, sv. omši - čím viac som túžila po Božej prítomnosti, tým viac som cítila akúsi vyprahnutosť a naďalej som ostávala zaťažená svojimi problémami z bežného života. Preto som v odpoľudňajších hodinách využila ponúknutú možnosť modlitby príhovoru. Aj keď slová modlitby boli úžasné, odchádzala som s pocitom, akoby mi na hrud' padol obrovský balvan a ťažila ma ešte viac než predtým. Začala som Bohu vyčítať: prečo ma sem pozval, prečo mi ponúkol tento milostivý čas ...

Môj stav a moje pocity sa nezmenili ani po večernej adorácii. Nebola som schopná predniesť nahlas s ostatnými svoje prosby. Keď som si to uvedomila, pustila som sa do silného ale tichého plaču, aby som ostatných nerušila. Vtedy som pocítila objatie vedľa mňa sediacej sestry Katky, ktorá akoby porozumela môjmu plaču a nahlas vyslovila prosby nielen za mňa, ale za všetkých, ktorí neboli schopní ich nahlas predniesť Bohu. Večer, preniknutý Božou prítomnosťou a Duchom Svätým nabral ešte na intenzite, keď sa o. Imrich začal modliť s Eucharistiou v rukách nad každým zvlášť. Pri tejto modlitbe mi bolo povedané, že sú pri mne štyri plne naložené koše - bolo v nich všetko, čoho som sa chcela, no nedokázala zbaviť ... Takmer už o polnoci, keď sme sa rozišli do izieb, pocítila som neopísateľnú duševnú aj telesnú únavu.

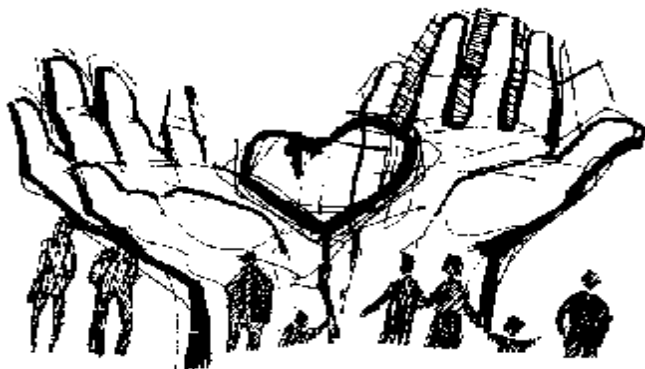
Na tretí deň dopoludnia, keď som so svojou skupinkou v prírode rozjímal nad Božím slovom, pocítila som doslova akoby jemný Boží dotyk. Prejavil sa v miernej odovzdanosti a radosť. Hneď po obede som využila ponúknutú príležitosť k sviatosti zmierenia. Po rozhovore a vykonanej spovedi (vonku v prírode, čím bola vytvorená skôr atmosféra vzájomného priateľského rozhovoru, než bežnej spovede) som odchádzala s pocitom nevysloviteľného šťastia, radosť, zbavená všetkých bremien, ktoré ma ťažili. Myslela som si, že musím objasť každého, kto mi príde do cesty. Túto radosť z Božieho dotyku som prežívala i rozdávala aj pri nácviiku programu na „Kráľovský večer“, na ktorý sme boli všetci pozvaní pozvánkou od Nebeského Otca. Tento večer sa začal krásnou a dojímavou sv. omšou, pokračoval korunováciou na kráľovské deti, slávnostnou večerou a spoločným programom.

Na záver môžem nielen za seba, ale aj za všetkých zúčastnených povedať, že počas tohoto večera sme sa cítili bez ohľadu na vek ako skutočné kráľovské deti. Zároveň sme mali možnosť vidieť akým rôznym spôsobom sa dajú vzdávať chvály i vďaka všemohúcemu Bohu.

Anka

Koná Pán v tvojom živote? Nenechaj si to len pre seba! Povzbud' aj nás vo viere.

Predstavujeme ...

Košická arcidiecéza - situácia

Na území arcidiecézy je niekoľko spoločenstiev KChO. Veľmi živé spoločenstvá sú v Prešove, Košiciach a Sabinove. Menšie skupinky pôsobia v Svidníku, Strážskom, Trebišove a okolí Bardejova. Niektoré spoločenstvá animujú pravidelné otvorené stretnutia, organizujú semináre „Život v Duchu“ a spolupracujú aj s inými hnutiami a komunitami. Mnohí z členov sa zapájajú aj do farských aktivít. V arcidiecéze veľmi aktívne pôsobia aj Komunita Jána Krstiteľa.

zástupcovia v tíme

Imrich Degro, kňaz Košickej arcidiecézy. Pochádza z Prešova a v súčasnosti je vicerektorom Kňazského seminára sv. Karola Boromejského v Košiciach. S charizmatickou obnovou sa prvýkrát stretol v júli 1988 na púti v Gaboltove. Je zástupcom

koordinátora služobného tímu. Kontakt: Kňazský seminár, Hlavná 91, 042 21 Košice, tel.: 055 6836371, 0903 156746, e-mail: degro@ktfke.sk

František Luterančík, ženatý a otec troch detí. Pochádza z Prešova. Prvý kontakt s charizmatickou obnovou mal v máji 1994 na evanjelizačnom stretnutí Komunity Jána Krstiteľa. Do spoločenstva KChO vstúpil v decembri toho istého roku. Je vedúcim Spoločenstva sv. Rafaela archanjela v Prešove. Kontakt: Šrobárova 17, 0800 Prešov, tel.: 051 7757553.

Zoznam ďalších členov služobného tímu

Bratislavsko-Trnavská arcidiecéza:

Anton Gubala, Rímskokatolícka farnosť, 908 77 Borský Mikuláš, tel.: 0905 512749

Elena Ferancová, Krasinského 9, 821 04 Bratislava, tel.: 02 43296917, 0905 335 854, e-mail: seminarelena@zoznam.sk

Alžbeta Šuplatova (sekretariát Rady a informačné centrum), Hrubý Šúr 21, 925 25 Hrubý Šúr, tel.: 0905 705949, e-mail: alzbeta.suplatova@pioneer.com

Nitrianská diecéza:

Peter Brodek (koordinátor), Kňazský seminár, Samova 14, 950 50 Nitra, tel.: 0905 934788, e-mail: brodek@ksnr.sk

Jozef Dupkala, Gaštanova 14, 010 01 Žilina, tel.: 0905 214211, e-mail: edupkalova@ahoj.sk

Bansko Bystrická diecéza:

Václav Kocián, J.C. Hronského 17, 960 01 Zvolen, tel.: 0903 571499, e-mail: jaszv@in.slovanet.sk

Vierka Nemcová, J.C. Hronského 17, 960 01 Zvolen, tel.: 0905 656398

Spišská diecéza:

Milan Hvizdoš, Rímskokatolícka farnosť, 053 01 Harichovce, tel.: 053 4496116

Anna Gavalierová, Poľná 5/401, 053 14 Spišský Štvrtok, tel.: 0908 073105

Rožňavská diecéza:

Dušan Lukáč, Rímskokatolícka farnosť, 053 33 Nálepkovo, tel.: 0903 635996, e-mail: lukacd@psg.sk

Pozvánka

Katolícka charizmatická obnova (KChO) pozýva **vedúcich spoločenstiev** (plus jedného člena spoločenstva) na **prvé celoslovenské stretnutie**, ktoré sa uskutoční v dňoch **19. - 21. augusta 2004 v Žiline**.

Cieľom stretnutia je posilniť vedomie spolupatričnosti ku KCHO spoločnou modlitbou a Eucharistiou, bratským spoločenstvom, prednáškami a spoločným hľadaním riešení pri splňaní poslania, ktoré má KChO na Slovensku.

Stretnutie sa začne vo štvrtok (19.8.) o 19.00 svätou omšou u **Salezianov don Bosca** (Rajecká 17, Žilina), kde bude i ďalší program. Záver stretnutia je v sobotu (21.8.) popoludní okolo 17,00 hod.

Cena celého pobytu (ubytovanie + strava) na jednu osobu je 860 Sk.

Návratku zašlite do konca mája 2004 na adresu:

Sekretariát RKChO
Alžbeta Šuplatová
Hrubý Šúr 21
925 25 Hrubý Šúr

Bližšie informácie dostanete na tel. č.: 0905 705 949, alebo e-mailovej adrese: alzbeta.suplatova@pioneer.com

N á v r a t k a

Prvé celoslovenské stretnutie KChO
Žilina 19. - 22. 08. 2004

vedúci

člen

Meno:

Priezvisko:

Ulica:

Mesto:

PSC:

tel.: /

Objednávka časopisu

Počet kusov:

Meno:

Priezvisko:

Ulica:

Mesto:

PSC:

tel.: /

Objednávku môžete poslať poštou na adresu: Imrich Degro, Kňazský seminár, Hlavná 91, 041 21 Košice, alebo e-mailom: degro@ktfke.sk

Bude ...

KChO pozýva na oblastné stretnutie spoločností a priateľov Obnovy v Duchu Svätom, ktoré sa uskutočnia v **Trenčíne 24. 4. 2004, v kostole sv. Františka Xaverského – Piaristi**. Program začína o **9,30** spoločnou modlitbou, katechézu prednesie kňaz Imrich Degro. Na záver stretnutia o 16,00 bude sv. omša.

8. mája 2004 v Stuttgarte sa uskutoční **európske stretnutie kresťanských hnutí a spoločností s názvom SPOLOČNE PRE EURÓPU**. Na stretnutí vystúpia zakladatelia a zodpovední za kresťanské hnutia a spoločnosti, ako aj osobnosti politického a cirkevného života. Mladí ľudia predstavia svoju víziu budúcej Európy. Očakáva sa 10 000 účastníkov z celej Európy z viac ako 100 kresťanských hnutí a spoločností. **V tom istom čase sa uskutočnia stretnutia v najdôležitejších mestách Európy - na Slovensku to bude Žilina - so satelitným prenosom zo Stuttgartu**. Stretnutiu predchádza dvojdnový kongres zodpovedných za cirkevné hnutia a spoločnosti. Viac informácií získate na adrese: www.europ2004.org.

Združenie JAS poriada **11. katolícku charizmatickú konferenciu obnovy a evanjelizácie v Duchu Svätom**, ktorá sa uskutoční **9. až 11. júla 2004** v Mestskej športovej hale v **Žiline**. Duch Svätý nás pobáda, aby sme ju zamerali na **uzdravenie rodín Slovenska**. Bude vlastne pokračovaním 10. konferencie, ktorej mottom bolo „*Za uzdravenie Slovenska – „srdca Európy“*“. Hlavným prednášajúcim bude 65-ročný indický charizmatický misionár z Kerala **James Mariakumar SVD**. Jemu je veľmi blízka práve táto téma, i s ňou súvisiace otázky vnútorného uzdravenia a oslobodenia, Božieho poriadku v rodine, úloha hláv rodín - otcov, matiek, uzdravenie rodinných vzťahov, oslobodenie od generačných kliatieb a pod. Prednášky a modlitby hlavného prednášajúceho a jeho tímu vhodne doplnia naše svedectvá, referáty, modlitby a spevy.

Pozývame všetkých, ktorí chcú prispieť k víťazstvu Pána Ježiša na Slovensku, najmä hlavy rodín, kresťanských mužov, všetkých členov modlitbových skupín a tých, ktorí cítia väčšiu zodpovednosť za budúcnosť Slovenska a Európy.

Chariknižnica ...

Tom Forrest: *Evanjelizácia 2000*

Keď som sa začal stretávať s kresťanmi a vierou v Ježiša Krista, mal som veľký hlad po akýchkoľvek informáciách. V tom čase bol nedostatok vyučovania cez knihy – práce skúsených kresťanov. Bola totalita. Všetko sa to však postupne zmenilo a dnes už nie je núdza o vynikajúce odborne fundované práce ani z oblasti viery a praxe kresťanského života. Prvé spoločnosti charizmatickej obnovy mali hlad po materiáloch, ktoré by prispeli k formovaniu ľudí. Vyvstala potreba ohlasovania evanjelia a delenia sa o svoju vieru s inými. Hľadali sa dôležité zásady a styčné body. Bola potreba získavania poznatkov od tých, ktorí sú skúsenejší.

Nepochybne jedným z najvýznamnejších podujatí odpovedajúcich na túto potrebu bol seminár pre kňazov v roku 1993 ktorý sa uskutočnil pod záštitou diecézneho biskupa Msgr. R. Baláža. Viedol ho Tom Forrest, iniciátor celosvetového projektu Nová Evanjelizácia 2000 v Katolíckej cirkvi. Človek, ktorý pochopil veľkú časť sveta a mal veľké skúsenosti z oblasti služby evanjelizácie, modlitbových skupín, evanjelizačných škôl. Navyiac to bol jeden z mnohých v našej dobe, ktorí prežili osobné stretnutie so svojim Spasiteľom Ježišom Kristom v moci Ducha Svätého a poznačili našu dobu ohlasovaním tejto skúsenosti (pozri jeho knihu *Ježiš ma uzdravuje*, Lúč, Bratislava 1993).

Seminár s Tomom Forrestom sa dostal k širokej verejnosti na Slovensku jeho knižným vydaním v roku 1996 pod názvom **EVANJELIZÁCIA 2000 (Jas, Zvolen)**. Autori tohto knižného vydania mali túžbu podeliť sa o svoju skúsenosť z tohto seminára uvedomujúc si, koľko ľudí a spoločností na Slovensku potrebuje **skúsené rady v oblasti života viery, uchopenia súčasného zápalu vyvolaného Duchom Svätým, ktoré vedie ľudí k vydávaniu svedectva a evanjelizácii**. V knihe je vykreslený spôsob života človeka, ktorý túži prinášať evanjelium ostatným. Myslím, že mnohí, ktorí prečítajú túto knihu, objavia v sebe nový zápal a nové odhodlanie pre život s Kristom, pre život v spoločnosti a pre službu ohlasovania. Názov a doba vydania knihy by nemali byť pre nás neaktuálne. Rok 2000 je len jedným medzníkom, vstupom do novej epochy, v ktorej nás pápež Ján Pavol II. vyzýva „*zatiehnuť na hĺbину*“. Verím, že mnohí si nájdu cestu k tejto publikácii, ktorá sa môže stať **dôležitou pomôckou ich osobného duchovného rastu a dozrievania ich spoločnosti**.

Dušan Lukáč

Vydáva: Rada pre Katolícku Charizmatickú Obnovu Slovenska (RKChOS)

Kontakt: Hlavná 91, 041 21 Košice; e-mail: degro@ktfke.sk; Tel.: 055 6836371

Šefredaktor: Imrich Degro

Redakčná rada: Václav Kocián, Elena Ferancová, Dušan Lukáč

Tlač:

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na uverejnenie.

Všetky príspevky je možné ľubovoľne preberať s uvedením zdroja.

„Charizma“ vychádza štyrikrát ročne. **Širíme ju zdarma pre vnútornú potrebu členov a sympatizantov KChO. Dobrovoľné príspevky môžete posielat' na účet: Všeobecná úverová banka, č. účtu: 1800629557/0200.**